

Gerechtshof te s'-Hertogenbosch

derde meervoudige belastingkamer

24 mei 1995

nummer: 0241/94

PROCES-VERBAAL MONDELINGE UITSPRAAK

Uitspraak van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, derde meervoudige belastingkamer, op het beroep van de heer X te Z tegen de uitspraak van het Hoofd van de eenheid ondernemingen te Y van de rijksbelastingdienst (hierna: de Inspecteur) op het bezwaarschrift betreffende de hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 maart 1990 tot en met 31 december 1991, aanslagnummer I tegen het kwijtscheldingsbesluit betreffende de in deze aanslag begrepen verhoging.

De mondelinge behandeling.

Deze heeft plaatsgevonden op 11 mei 1995 te 's-Hertogenbosch.

Aldaar zijn verschenen en gehoord de heer mr. S te V als gemachtigde van belanghebbende, alsmede, namens de inspecteur, de heer A, bijgestaan door mevrouw B en de heer C allen werkzaam ter vorengenoemde eenheid van de rijksbelastingdienst.

Na behandeling van de zaak heeft het Hof heden, 24 mei 1995, de volgende mondelinge uitspraak gedaan.

De beslissing.

Het hof bevestigt de bestreden uitspraak en handhaaft het kwijtscheldingsbesluit.

De gronden.

(1) Belanghebbende heeft ter zitting desgevraagd uitdrukkelijk verklaard geen bezwaar te hebben tegen de in de onderhavige naheffingsaanslag begrepen enkelvoudige belasting voor zover deze betrekking heeft op het jaar 1991 en bezwaar te hebben tegen het toepassen van een verhoging van, per saldo, 25 %.

(2) Belanghebbende heeft ter zitting erkend dat het tekort over het jaar 1990 rond f 65.000,= bedraagt, dat hij met de door hem gestelde leningen en het door hem gestelde bedrag aan door hem bij zijn moeder in bewaring gegeven geld voor het jaar 1990 hoogstens een tekort van in totaal f 41.930,= kan verklaren en dat de geboekte omzet 1990 derhalve in ieder geval met circa f 23.000,= dient te worden verhoogd.

Het vorenstaande brengt met zich dat belanghebbende voor het jaar 1990 niet heeft voldaan aan de administratieve verplichtingen zoals opgenomen in artikel 31, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968.

Naar het oordeel van het Hof zijn deze gebreken van zodanige aard en omvang dat deze toepassing van het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de omzetbelasting 1968 jo. artikel 29, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen rechtvaardigen. Dit laatste betekent dat belanghebbende overtuigend dient aan te tonen dat en in hoeverre de bestreden uitspraak onjuist is. Hierin is belanghebbende door het enkele overleggen van de verklaringen van zijn echtgenote, zijn moeder en zijn zuster naar het oordeel van het Hof niet geslaagd, voor wat betreft de verklaringen van zijn moeder en zijn zuster met name niet gelet op het niet onaanzienlijke tijdsverloop tussen het opnemen van de desbetreffende gelden enerzijds en de door belanghebbende gestelde tijdstippen ontvangst door hem daarvan anderzijds.

(3) Gelet op het vorenstaande dient de bestreden uitspraak te worden bevestigd en het kwijtscheldingsbesluit te worden gehandhaafd. De vraag of tussen belanghebbende en de Inspecteur ook met betrekking tot het jaar 1990 een compromis is gesloten, behoeft derhalve geen beantwoording meer.

(4) Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal.

Aldus vastgesteld te 's-Hertogenbosch op 24 mei 1995 door J.A. Meijer, voorzitter, G.J. van Muijen en A.L.C. Simons, in tegenwoordigheid van Th.A.J. Kock, waarnemend-griffier, en op die datum in het openbaar uitgesproken.

Kock

Meijer

Met ontvangstbevestiging in afschrift aan de partijen verzonden op 2 juni 1995.